

"ROBOTNYJ NAROD"
(The Working People)
The official organ of the Ukrainian Social Democratic Party, Affiliated with the S. D. Party of Canada.
Published weekly by
The Executive Committee of the U. S. D. P. of Canada.
Winnipeg, Man.
at 873 Main St.
Phone: St. John 1465
M. Popovich, Editor.
Subscription \$1.50 a year in Canada.
Elsewhere \$1.75.

"РОБОЧИЙ НАРОД"
одинока в Канаді і найстарша в Америці соціал-демократична часопись, орган Укр. Соц. Дем. Партії в Канаді.
Виходить щотижня.
Редактор М. Попович.
Річна передплата на "Р. Н." виносить:
в Канаді \$1.50
в других краях 1.75
Рукописний не звертає ся.
За оголошення редакція "Р. Н." не відповідає.
Адреса до "Р. Н." така:
"РОБОЧИЙ НАРОД"
Box 3658, (St. B.) Winnipeg, Man.

ПРИГЛЯНЬМО СЯ ЦИФРАМ, ХТО ВИНЕН.

Як між всіма іншими народами, так і між нашим українським соціалістичний рух зростає з кожним роком, з кожним місяцем, з кожним днем. Працюючий нарід освідомлюється, громадно вступає в соціалістичні партії та другі робітничі організації. Воно інакше й не може бути. Для працюючого люду нема іншого виходу, нема іншої дороги до поліпшення своєї життя як тільки через свої робітничі організації.

Та се єдине робітництво стало буржуазії сіло в очі. Вонаж бо знає, що злука працюючих рук разом принесе кінець панованню буржуазії а тимсамим й кінець визискованню. Та вжеж найбільшим страхітєм для буржуазії з усіх робітничих організацій є соціалістична партія. Коли буржуазія відносить ся ворожо до робітничого руху взагалі, то до соціалістичного руху найбільше. І то у всіх краях. Вона щоби бодай на хвилину підкопати довіре до соціалістичного руху, пускає між маси найнеімовірніші видумки.

За час нинішньої війни соціалістам дуже часто приходилося стрічати ся з глупим закидом зі сторони буржуазних пахолків в лиці ріжних релігійних спасителів: "Чому соціалісти допустили до цього страшного кровопролиття?" І ні сіло ні пало, вказують пальцем в сторону Німеччини, як країну з найбільшим соціалістичним рухом.

Щоби доказати сим капіталістичним наймитам, чи були соціалісти в силі здержати сю війну, яка вибухла дуже нагло і відразу обняла всі найбільші держави Європи, постараємось навести їм деякі цифри, які найвимовніше пояснять, хто мів а хто не мів перешкодити війні. Сі цифри є образом передвоєнної сили соціалістів і християн у всіх воюючих державах.

ЧИСЛО ХРИСТІАН В ДЕРЖАВАХ АЛІАНТІВ.	
Вел. Британія	42,000,000
Франція	38,800,000
Італія	32,500,000
Росія	100,200,000
Сербія	2,292,000
Бельгія	6,689,000

Число християн в центральних державах.	
Німеччина	55,700,000
Австрія	24,917,000
Угри	18,390,000

Соціалістичні і робітничі голоси центр. держав.	
Німеччина	4,250,000
Австрія	1,053,627
Угри	100,000

Соціалістичні і робітничі голоси аліант. держав.	
Франція	1,398,771
Італія	997,000
Австрія	678,012
Бельгія	483,241
Вел. Британія	378,839
Фінляндія	310,503
Росія	200,000
Нова Зеландія	44,000
Пол. Африка	26,000
Сербія	25,000
Канада	15,857

Повисші таблички виказують число християн в краях аліантів і краях центральних держав (з винятком Туреччини і Японії, які не є християнськими, та Румунії і Болгарії, які приступили до війни пізніше) і число соціалістичних і робітничих голосів рівнож по обох воюючих сторонах. В число соціалістичних голосів є включені і не-соціалісти, себто всі ті робітники, що належать до фахових організацій, але підчас виборів віддали свої голоси на соціалістичних кандидатів. Як бачимо, то в воюючих державах є понад 321,000,000 християн, в той час, коли число соціалістичних і робітничих голосів виносить тільки поверх дев'ять мільйонів.

Отже беручи все се під увагу, чи можна бодай

подумати, чому соціалісти не здержали війни? А до того католики мають свої віддільні католицькі партії і своїх репрезентантів в народних парламентах, чомуж вони не зробили сего? Вони маючи силу не то що не спинили війни, а противно викликали її та ще й благословили тих, що йшли різати таких самих других християн.

А чи підчас спокою не ті самі "святі" християни помагали капіталістичним правительствам у всіх державах ухвалювати величезні видатки на милітаризм не оглядаючись на протести соціалістів?

Так, ті що перше приготували народ на заріз, що викликали всесвітню війну, ті самі що благословили і благословлять та молять ся й по нині за те, щоби ліпше різатись, ті самі нацьковують нині своїх пахолків проти соціалістів, та жують нині своїх пахолків проти соціалістів, та питають: "чому соціалісти не стримали війни?" Але ми віримо, що близький вже той час, коли соціалісти цілого світа запитають всіх тих панів та їхніх вірних слуг християнських провідників і попів: "А нащо ви викликали та благословили війну?"

ВІЙНА ЗА СВОБОДУ.

Вістник Петроградської Ради Робітничих і Салдаських Депутатів, щоб пояснити жовнірам за що вони повинні бороти ся, пише слідуюче:

"Війна до побіди" — такий клич виставили на своїх прапорах декотрі полки Петроградського гарнізону. Та чи ясний товаришам жовнірам змісл такого клича? Бачите, слово "побіда" може кожний розуміти по своєму. "Побіда" — се здійснене бажань і стремління, а кожний може мати бажання і стремління не подібні бажанням других.

Бувший цар Никола II. також говорив: "Війна до побіди" і під словом "побіда" розумів завоювання Константинополя а відтак й цілої Польщі; другі йдуть ще далі і під побідою розуміють завоюване Берліна, розділ і розоружене Німеччини... Все те вже не тільки побіда, се вже завоювання, насильство над чужими народами.

Але російський народ повний щастя свободи, завоювань не бажає. Російський народ скинув з себе чужоземне ярмо не на те, щоби своєю свободою давити і грозити другим народам. Ні, його свобода повинна бути закликом до загального освободження, а не погрозою поневолення.

Тому, товариші-жовніри, не ліпше би зашіли ти неясний і многозначний клич "війна до побіди" другим кличем, виражаючим більш точно і вірно нашу думку і нашу волю: "Війна за свободу"?

Так, за свободу ми думаємо воювати до останньої можливости. Відвагою сердець наших, запалених полум'ям здобутої вже свободи, ми зробимо непобідимую російську армію, яка є ро-зстроена переступною невилітливостю старої вла-сти. І, боронючи свою свободу, ми довершимо великого діла освободження других народів. Вла-сною силою нашого одушевлення ми знищимо на-сильство над народами, де-воно не було. Хай нас боять ся царі, імператори і їх прислужники. Але хай з довірем і надією на нас поглядають всі народи, котрі жаждуть такого освободження, яке ми вже всіли вибороти.

"Війна за свободу" — от могутній клич досто-їнний Великої Свобідної Росії.

БРАТНІЙ ПОЦІЛУНОК.

"Навіщо, брате, ти цілуєш мене?"

Приблизно такими словами Керенський, на державній нараді у Москві попережав Українців, щоб не довели ся їм поставити такого питання. Взагалі обернувшись ся в говорильну машину, виступаючи на мітингах іноді по кілька разів на день, Керенський не завше встигає розміркувати, чи до речи ті перші шикарні слова, що попадають ся йому на язик, чи як раз вони зовсім не до речи. Так стало ся і на цей раз. Керенський, очевидно, як би подумав, то в таку форму своєї думки не вилив би. Сі слова остільки не до речи, що навіть на них не можна і ображати ся. Більше того; вони тим більше не на місці, що як раз можуть бути обернені проти Керенського і правительства, поцілунок якого в виді інструкції генеральному секретаріатови дуже скидаєть ся на предательство.

На Україні завше панувала думка у всіх поступовіших верствах, що спільним ворогом української демократії так само як і російської — се єсть царський уряд, зваливши який ми, демократії, між собою не знайдемо поводу для роз-брату.

Початок нашої партії Р. У. П. вперше викинула прапор самостійної політичної української партії в єднанні з соціалістичними партіями російськими. Ми перші на себе прийняли і тяжкі нарікання земляків за наше "московільство". Наш прапор названо було "кумачом московської роботи". Але і Р. У. П. і наслідники її Українська Соціал-Демократична Робітничі Партія виразно весь час стояла на ґрунті єднання демократії всіх народів Росії. Сей пункт є і зараз провідною точкою всієї нашої діяльности.

Але як проковують нас в тому панове Керенський і ті що з ім! Проти нас уже більше десяти років направляють свої стріли панове Україн-

ської Народної Партії та всі шовіністи самостійники, доводячи, що кривда українському народові не від царського уряду, а від московського народу. Зараз Керенський і його Тимчасовий Уряд працюють за одно з нашими шовіністами.

Чи обов'язкові для Керенського постанови з'їзду Рад Робітничих і Салдаських Депутатів? Прещінь той з'їзд об'явив право національностей на самоопреділення, аж до відокремлення.

У відповідь на таку волю російської демократії Керенський на московській нараді об'явив свою владу необмеженою, а всіх ворогів і в першій лінії Фінляндію об'явив привести до порядку залізом і кровію. За Фінляндією очевидно демократії на з'їздах Рад Робітничих і Салдаських Депутатів, а зовсім інше волеіздання Керенського.

Правда залізо і кров на московській нараді були для Фінляндії, а для України братній поцілунок. А вже за тим поцілунком застереження і тільки підрозумівали ся залізо і кров.

Навіщо-ж, пане Керенський, Ваш поцілунок? Д. А.

"Роб. Газета."

«<0>»

ЄДНАЙТЕ СЯ!

Коли фермери й мійські робітники подадуть собі разом руки;

коли в них укріпить ся віра в справедливість; коли вони признають, що всі люди рівні і через те ніхто не має права називати себе паном другого й жити на чужий кошт, але що всі повинні брати участь у загальній праці, необхідній для підтримання життя;

коли для того, щоби жити по людськи, — се є стати вільними людьми, не мати над собою панів і вихисновувати всі плоди своєї праці, — коли для того робітники перестануть жити кожний для себе і робити один другому конкуренцію і будуть в дійсности виконувати Христову заповідь: Любіть друг друга, як брата" і лучити ся в фахові та політичні товариства;

тоді перед зростаючою з кожним днем єдністю робітників щезне суспільна несправедливість, так як щезає мрак перед промінистим сонцем; тоді відродить ся світ і настане вік славної і радісний, настане те "царство божіє", якого горячо бажав Христос.

Добивайте ся того, робітники! Як не для себе самих, то для дітей ваших добивайте ся!

Єднайте ся, лучіть ся в робітничі товариства! Се потрібне для вас, для ваших жінок, для ваших дітей. Се потрібне вам на те, щоби боронити найважніших ваших житєвих інтересів, щоб до бути права, які вам справедливо належать ся, що би довершити конечно освободжене вашої — робітничої кляси.

Для вас самих, робітники, і для всіх, вірте в добро і вмійте його бажати, — піднімайте ся, боріте ся, щоб настала справедливість!

Лиш такою дорогою ви можете стати правди-ними наслідниками Христа і осягнете ту ціль, ко-тру він предвидів і за котру він і многі тисячі му-чеників великодушно принесли себе в жертву.

К. Прампольні.

«<0>»

ДО РОБОТИ.

По ланах широких, луках,
Від Карпат аж до Кавказу
Простягла ся в тяжких муках
Україна полоненна
Від Богданого часу.

Умивала ся сльозами
Поневолення тяжкого,
І здавало ся часами,
Що не звільнить ся від нього.

Але враз яскравий промінь
В темряві засяв величною,
І розляг ся волі гоїм
В метушіні хаотичнім.

Час веселих святкування
Творча праця припинила
І всі сили поривань
В міль єдину сполучила.

Ну ж бо, браття, до роботи!...
Час не жде нас, а біжить!...
Не лякаймо ся ж турботи,
Аби краще в світі жити!...

"Нар. Воля".

О. Грущенко.

«<0>»

ЄДНАННЯ КАПІТАЛІСТІВ ВСЬОГО СВІТА.

Англійська газета "Нова Європа" повідомляє про таємну міжнародну конференцію фінансістів Швейцарії. Конференція вважає своєю метою долати про те, щоб негайно встановити мир та припинити революцію, що починає ширити ся по всій Європі; по-друге вона має на меті перешкодити роботі стокгольмської міжнародної соціалістичної конференції в справі осягнення справедливого мира воюючими державами, особливо з участю капіталістів.

На запитання члена парламенту (в Англії)

Ор. Сноудена в палаті громад Бонар Лоу заявив, що офіційно правительство не було повідомлено про сю конференцію.

Подібну ж відповідь дістали французькі соціалісти в французькому парламенті.

Як повідомляє "Вперед" (орган герм. с.-д.) Гельфериха запитали в райхстазі, чи буде він брати участь в сій конференції, але він ухилив ся від відповіді.

Гадають, що сю конференцію було призначено на кінець червня в Берні.

Сподівають ся, що питання про конференцію капіталістів буде обмірковувати ся на конференції соціалістів союзних держав.

СПЛЯЧИМ.

Ви бідні, обдерті, голодні, покріпні,
Працюєте тяжко у поті чола,
І прстете завжди, і Богови вірні,
А кращої долі не було й нема.
Нема і не було. А тому причина —
Що йдете на сліпо ворогам на жир,
Дається дурити, як мала дитина,
А ворог лиш кровцю смокче як опир.
Ви більше чим певні, що "так Бог керує",
Що ви вічно бідні і щастя нема,
Що все вашим потом нероб ся годує
А ви все голодні — літо чи зима.
Ні, се не від Бога, се річ, неможлива,
Бог всіх однакових на світ посила,
Се ваша невіжа творить такі дива,
Що хитріший ваші соки висиса'.
Се ваша недбалість, се ваша глупота,
Вона лиш до нужди усіх вас веде,
За життя боротись, в вас "пуста робота",
І так час за марне у вічність іде,
Вся ваша надія на житє по смерті,
Ось де ваше щастє, ось де розкіш-рай,
І за такі "мрії" ви готові й вмерти,
А про житє земнє ані не думай.

Дніпрокно.

ОДНА З РОБІТНИЧИХ ПОБІД.

Аргентинський ілюстрований тижденьник "Фрай Моццо" подає цікаву для робітників новину про похвали гідне діло групи німецьких робітників.

Робітники найбільшої німецької електричної компанії в Аргентині вийшли на страйк. Хотяй компанія майже годилась на усіляві поставлені страйкуючими робітниками, всеж на якийсь час хотіла залатати бодай деякі місяці числом безробітних Німців, котрих з "ласки" удержувало од-но німецьке товариство на покладі корабля "Гра-нада", що стояв бездільно в пристани Буенос Айреса.

Та на превеликий жаль німецьких мільонерів згадані німецькі робітники гордо відмовились йти за скебіт, даючи до пізнання, що часи страйкомства минають ся, а на їх місце приходять часи всесвітньої клясової свідомости і братської солідарности.

Зрозуміла річ, що німецькі дуки почувши таку відповідь, без наміслу прогнали своїх "удержанців" на вулицю. Та страйковий комітет ді-навшись про похвальне діло німецьких товари-шів долі, заявив ся ними і поміг їм в їх нужді по братерськи.

Робітнича свідомість горно.

НЮ-ЙОРСЬКІ СТУДЕНТИ БУНТУЮТЬ СЯ ПРОТИ МІЛІТАРНОЇ НАУКИ В ШКОЛАХ.

Ню-Йорські студенти середних шкіл бунту-ють ся проти мілітарних вправ, які введено в школах.

Поліція мала тяжку роботу при усмирюванню товпи зложеної з 300 студентів, зібраних біля ко-мерційної школи.

Студентський страйковий комітет заявив, що ученики не повернуть до шкіл, як не викинуть ся мілітарної науки з програми.

Предсідатель страйкового комітету каже, що як не було введено в школах мілітарної науки, то шкільні години були від 9 рано до 2.30 по полу-дни. Тепер же вони є від 8.45 рано до 3.15 по по-лудни, після чого вони мусять йти на мілітарні вправи.

На віче! На віче!
Заходом місцевих товариств "Запорожської Сі-чи" і тов. чит. "Просвіти" відбудєсь

ВЕЛИКЕ НАРОДНЕ ВІЧЕ

В СПРАВІ НЕСЕННЯ ПОМОЧИ УКРАЇНІ.
На вічу поучете про кривди нашого народу та про конечні його потреби під теперішній і повоєнний час.

ХАЙ НЕ БУДЕ НІ ОДНОГО УКРАЇНЦЯ ЧИ У-КРАЇНКИ, КОТРИ НЕ ПРИБУЛИ НА ТАК ВЕЛИКЕ І ПОТРІБНЕ ВІЧЕ!

На вічу попри бесіди буде співати хор.
Віче відбудєть ся в НАРОДНІМ ДОМІ.
1000 Франків ул. ВЕСТ ФОРТ.
В неділю, 4-го листопада, о год. 2.30 по полудні.
Тов. "Зап. Січ" і тов. чит. "Просвіта".

В. Левинський

міне уступлено представ-ства — Керенському.

Револуція одначе не с-лезна в Радах (Совѣтах) ро-усь Росії. Петроградська революційної влади в Рос-іролі над міністерством Мі-

Так станули проти себе-годи з огляду на дальший-протилежні собі інтереси. аним противником респуб-отів ратувати престол був-ли він падав. Таксамо Мі-він надів на себе маску рен-політичний, але був се ріш-ник конституційної монарх-робітничих і салдаських д-істерством Мілюкова зраз-висок на ґрунті заграничної-голосила клич: Мир без ане-ікодовань! Мир на засади-го миру міг бажати собі Мі-ду і торжественно складав-ви, що його воєнні цілі, бу-але такої і нової. Царгоро-до, до побіди — се були ки-Мілюкова і Гучкова: Сила-ли цих двох контр-революці-се прийшли поміркувані в-новому міністерстві твори-ставшими кадетами. До вел-біветі приходять Керенськи-

Дальший хід російської-мий, коли приглянемо ся-ним революції і контр-рево-Тимі суспільними верст-ет ся досі контр-революці-словці і банкирі, бюрократі-люції — се всі ті політичні-ли власть в своїх руках, від-ан з вибухом революції год-Пурішкєвич не перестраши-значить, щоби вони цілком-злезоорганізовано; але вони-ну. Ліве крило контр-рево-народної свободи". Всі ті-во, що й всі змагання в ча-бои скликати Думу, щоби т-аку вони моглиб публично-

Середню лінію в російсь-шля-патріоти", цілий ряд п-Плахановців і правого кри-чолі. Їх політичний клич: о-бідного кляча. Вони прик-показалось після здущеня-на проти імперіалістичної т-ті буржуазного російського-ком до кадетів, до контр-р-зом з ними, точніше сказа-кеї кадетів, яких участь в-них не можуть собі ради д-що російські "соціал-патр-ком треба уважати Керен-контр-революцією проти т-представниками російської-сійської соціал-демократії-стичні течії). Соціална о-му — се в першій мірі др-Росії, дані заможніші сел-добре платні і ситуовані,

Накінєць течії найскра-ми вже сказали, так зв. ін-нійшою групою є більшев-їх характеризує, се непри-номіщанських партій. Їх-отих словах: Мир хатам-вороги імперіалізму і війн-війни, вони хотять удерж-літи, хотять дати селянам-поміщикам, вони явно гов-крах щораз більше зарисо-редувати для здійснення с-нущої революції перший-грана: загальний добробу-спільність наєтде), так в-Бібєфа відогреє Ленін. І-ларні, що не було у Фран-

му і см переплели свій-ректорити своєю головою-інтернаціоналі нуди-вигля-те хитро, сьмандо своїх і-смаювало, що є наборни-